

Ved de i Genhold hertil med Generalpostdirektør Roos indlebede Forhandlinger viste det sig imidlertid, at denne fra sin Regjering havde Instruktioner, som gif ud paa, overhovedet ikke at indgaa paa en Overenskomst om noget Bidrag fra svensk Side til Oprettelsen af en Dampskibsforbindelse, med mindre der ved denne Foranstaltning kunde ydes den svenske Post den Fordel, ad denne vei at kunne komme betydelig tidligere til Hamborg og videre, end ved, som nu, at dirigere Posten over Malmø-Kjøbenhavn-Rosør-Kiel.

Han gjorde i saa Henseende gjældende, at der uden en saadan hurtigere Fremførelse af Posten ikke ved en Dampskibsforbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg vilde opnaas noget Gode af Betydning for Sverrig. For Sverrigs Postforbindelse med Udlandet vilde Farten ikke være til Gavn, naar Posten ikke kunde befordres hurtigere ad denne Linie end ad Linierne Kjøbenhavn-Rosør-Kiel og Malmø-Libek, navnlig efterat Natvogt vare blevne indførte paa de svenske Stambaner, medens den derimod i en anden Retning vilde være til Skade for den svenske Statskasse, da den vilde indbringe Stambanerne en Del af deres Trafik. At opfylde disse Fordringer fra svensk Side vilde ikke være muligt uden aldeles uforholdsmæssige Offre af Penge og en betydelig Omlægning af Fartplanen, Noget, hvorom der ikke fornødigvis kunde være Tale. Men da det paa den anden Side ikke kunde miskjendes, at Forbindelsen vilde medføre Fordele for Gøteborg og en stor Del af det nordlige og vestlige Sverrig, navnlig naar dels de nye under Bygning værende Jernbaner, som væsentligen ville samle Trafikken nordfra paa Gøteborg, dels Broen over Limfjorden kunne tages i Brug, erholdt Direktør Roos modificerede Instruktioner fra sin Regjering, hvorefter den danske Regjerings Befuldmægtigede modtog følgende Forflag til Sagens Ordning:

„Til de Udgifter, som kunne blive forbundne med den omhandlede Dampskibsforbindelse, tilskylder det svenske Postvæsen en Femtedel, dog ikke i noget Tilfælde mere end 12,000 Kroner aarlig, og

saafremt der fremkommer et Overskud af Foretagendet, skal det svenske Postvæsen heraf erholde en Femtedel,

Alt under Forudsætning af, at der for Postens Befordring fra Gøteborg til Frederikshavn ikke skal erlægges nogen særskilt Betaling.“

Der forelaa saaledes nu et Tilfagn fra den svenske Regjering om en direkte Understøttelse til Forbindelsens Oprettelse. Det Beløb, der stillebes i Udsigt, var vel ikke stort, men det fremkomne Tilbud syntes dog efter den overordentlig ringe Betydning, der fra svensk Side tillagdes den hele Forbindelse, at være stiftet til at danne Grundlag for en ydeligere Forhandling.

Efterat et foreløbigt Udkast til en Overenskomst derpaa var oprettet, behagede det Hans Majestæt Kongen ved allerhøjeste Resolution af 13de Juli at hemyndige Departementschef Løbisen til under Indenrigsministeriets Ansvar og under Forbehold af dettes Ratifikation at undertegne en Protokol med Generalpostdirektør Roos om den omhandlede Forbindelse, og efterat Udkastet derefter var blevet approberet af Ministeriet, blev den endelige Overenskomst under 15de næstefter underskrevet heri Staden.

Al den nævnte Overenskomst skal jeg tillade mig at fremhæve følgende Hovedpunkter: Den danske Regjering er det forbeholdt gennem Bestyrelsen for Statsbanerne saavel at bringe Foretagendet til Udførelse som lede og ordne dette paa den for Trafikken hensigtsmæssigste Maade. Forbindelsen skal ordentligvis holdes i Gang hele Aaret 3 Gange om Ugen fra hver Side, og Skibets Fartplan er det forbeholdt den danske Regjering at fastsætte, medens den svenske Generalpostbestyrelse kun er forbeholdt Ret til at ytre sig over samme, inden den sættes i Kraft. Ligesaa er det forbeholdt den danske Regjering at bestemme Løsternerne for Skibets Benyttelse m. v. Den svenske Regjering er forpligtet til at deltage i det mulige Tab, der kan være forbundet med Farten, med $\frac{1}{5}$, dog saaledes at dens Tilskud ikke kan overstige 12,000 Kroner aarlig. Af Nettoindtægten ved Farten tilkommer der den nævnte Regjering en lignende Kvotadel, dog ikke mere end 12,000 Kroner aarlig. Da Udsigten til et Overskud af selve Farten selvfølgelig fra begge Sider maatte betragtes som mere end usandsynlig, gjordes der den svenske Regjering den Indrømmelse, at den svenske Brevpost skal overføres uden Betaling, hvorimod der for Pakkepostens Befordring skal erlægges Betaling efter den almindelige for Fartspiet gjældende Løst, beregnet efter Forsendelsesens sammenlagte Vægt pr. Kollid uden Hensyn til, om i en Kollid indeholdes en eller flere Pakker.

Kort efterat denne Overenskomst var bleven afsluttet, modtoges fra Direktøren for de jydsk-svenske Jernbaner Indberetning om de Tilbud, der vare indkomne om Overtagelsen af Dampskibsforbindelsen. Det fremgik heraf, at det forenede Dampskibsselskab henimod Slutningen af den fastsatte Termin havde rettet en Forespørgsel om de Fordringer, der stillebes til Farten, men ikke havde indsendt noget egentligt Tilbud. Et saadant var ifkun fremkommet fra de Herrer